

[Justitsministeren]

le myndigheder, gerne således at man griber ind, inden der er blevet tale om polititilhold, sådan at man gør de sociale myndigheder opmærksom på de problemer, der er opstået, de voldshandlinger, det ofte drejer sig om.

Disse forsøg sætter vi altså i gang nu i forskellige kommuner og håber, at det vil kunne medvirke til, at man i højere grad kan støtte dem, der bliver forfulgt og udsat for vold, og hvor der altså er grundlag for at meddele polititilhold.

Joanna Rønn (S):

Nu er der jo ingen, der siger, at man skal tvangsskilles, hvis man bliver udsat for vold. Der skal jo en begæring til. For Socialdemokratiet er det afgørende, at det er en menneskelig krænkelse, og at det er en uacceptabel omgangsform både blandt voksne og blandt børn, og det her forslag kan være med til at understrege alvoren i det.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jeg vil godt sige ikke alene til hr. Bernhard Baunsgaard, men også til resten af retsudvalgets medlemmer, at det egentlig er flovt, ja, det er for dårligt, hvis det virkelig forholder sig, som hr. Bernhard Baunsgaard siger, at man har diskuteret de her forhold i flere år.

Jamen der er da ikke så meget at diskutere. Ethvert menneske har krav på en ordentlig tilværelse, og den har man altså ikke, hvis det foregår som i dag, hvor jeg kender flere eksempler på, at kvinder bliver groft forulempet af deres forhenværende mand. De forsøg, ministeren omtaler, i forskellige kommuner er der slet ingen grund til.

Hvis to er flyttet fra hinanden og den ene bliver forulempet, så har politiet kun én eneste ting at gøre, og det er at give den pågældende et tilhold, og respekterer vedkommende ikke det, må han straffes. Der er ikke noget at raffe om. Det behøver man ikke at sidde og diskutere i flere år i retsudvalget.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Det var ministerens svar på hr. Bernhard Baunsgaards spørgsmål om forsæt, der kaldte mig herop, inden hr. Bernhard Baunsgaard

får ordet, for så kan jeg høre, hvad hans kommentarer er til det.

Den situation, ministeren beskrev, ligger klart uden for det, vi drøfter i dag. Alligevel er også jeg bekymret over en fastholden af begrebet forsæt. Jeg brugte i mit første indlæg ordet krænkelse, og jeg synes, det må være det, der er det afgørende, nemlig at man som menneske føler sig krænket af den behandling, man kommer ud for af et andet menneske.

Hvordan vi klarer det juridiske, ved jeg ikke, men jeg vil i hvert fald gerne have, at vi også tager det højtideligt, altså at det ikke kun er en objektiv retlig vurdering, men også er noget med mig selv og min egen følelse af, hvad det er, jeg lever i. Det kan jeg ikke bære, det vil jeg ikke finde mig i. Jeg vil have ret til at ophæve det her forhold, som er krænkende for mig. Hvordan vi formulerer det, ved jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil også kommentere, og det bliver nok næsten på samme måde som fru Ebba Strange.

Det, ministeren beskrev, ville jeg hellere opfatte som et uheld. Det er klart, at det, vi sigter efter, ikke er uheld, men jeg tror heller ikke, uheld af nogen vil blive opfattet som krænkende for ens menneskeværd. Men dér, hvor der er tale om grov vold, også i ophidset tilstand, kan det udmærket føles som en krænkelse af den andens værdighed som menneske og være nok til for vedkommende at sige: det vil jeg altså ikke risikere igen.

Jeg vil gerne takke ministeren for de ord, der faldt om polititilhold og dets udøvelse, og også det, som blev sagt af Fremskridtspartiet. Ministeren vil gerne gøre forsøg med en praksis, hvor man påpeger det, før der gives egentligt polititilhold, og det er udmærket. Men sagen er jo den, at vores polititilhold i dag i en række tilfælde ikke overholdes. Jeg vil ikke sige, at det er det almindelige, at det ikke overholdes, det tror jeg ikke det er, men der er for mange tilfælde, hvor det ikke overholdes.

Jeg beder om, at ministeren også tager det ind i de overvejelser, der er i gang om, hvordan vi kan sikre en fredelig tilværelse for mennesker, der forfølges af andre, og